

STS de 27 de març de 2013, recurs 1291/2012

Incapacitat permanent: s'extingeix la relació laboral si la pensió no es reconeix i la persona interessada no es reincorpora al seu lloc de treball (*accés al text de la sentència*)

Una treballadora va ser acomiadada disciplinàriament per no presentar-se a treballar tan bon punt li va ser denegada per resolució de l'INSS l'accés a una pensió per incapacitat permanent total. La treballadora va rebre el 18 d'agost la resolució de l'INSS, dictada el dia 4 del mateix mes, per la qual se li denegava la incapacitat, i es va reincorporar al seu treball el dia 25 d'agost, sent acomiadada el dia 26 per faltes injustificades al treball durant el període comprès entre el 5 i el 25 d'agost.

El tribunal avala la decisió empresarial, tot raonant:

- **En els casos d'IT el contracte de treball es troba en suspens fins que recau la resolució administrativa declarant la inexistència d'incapacitat permanent,** fins i tot si es reconeix una incapacitat permanent parcial, **moment en el qual neix el deure del treballador de reincorporar-se al treball.**
- Els arts. 56 i 57 de la Ley 30/1992 i l'art. 9.2 del *Real Decreto 2609/1982, de 24 de septiembre, sobre evaluación y declaración de las situaciones de incapacidad permanente en la Seguridad Social*, en l'àmbit del procediment de declaració de la invalidesa permanent, assenyalen que **els actes administratius tenen una presumpció de validesa que fan el seu compliment necessari i directament executiu.**
- **L'acte administratiu de l'INSS,** en extingir la situació d'IT, **priva en principi de justificació a la incompareixença al treball de la mateixa manera que la baixa havia atorgat inicialment aquesta justificació.** En conseqüència, l'empresari pot deduir les conseqüències extintives -disciplinàries o per desistiment- que deriven d'aquesta falta de justificació i l'empleat ha de prevenir l'eventual apreciació d'un desistiment -la concurrència del qual haurà de valorar-se en cada cas-, manifestant la seva voluntat de mantenir la relació, així com, si vol conservar la suspensió de la relació laboral, destruir els efectes reflexos de la resolució administrativa acreditant que, malgrat l'alta mèdica o la resolució de l'expedient d'invalidesa sense declaració d'incapacitat permanent total o absoluta, subsisteix una situació d'IT que impedeix la reincorporació al treball.
- **No pot entendre's que per la simple impugnació de la resolució administrativa es manté automàticament la suspensió del contracte** fins que es produeixi una decisió judicial ferma. I a aquesta solució s'arriba perquè, enfront la desaparició de la justificació de la incompareixença, no és suficient la impugnació d'una resolució administrativa en una relació externa a la laboral, sinó que **l'empleat ha de desenvolupar, amb la diligència exigible en cada cas, una conducta positiva amb vista a informar a l'empresa de la impugnació i acreditar la subsistència d'una IT per al treball oferint, si escau, els mitjans per a la verificació d'aquesta situació per part de l'empresa.**
- **La ignorància de les lleis no excusa del seu compliment** (art. 6.1 del *Código Civil*), norma aplicable a la suposada ignorància sobre el naixement del deure de reincorporar-se al treball després de cessar la suspensió del contracte, conforme als arts. 45.1 i 48.1 ET.